

taggas, ja ei wõtnud föigest sest muud ühti,
kui sedda, mis temma sułased ollid årrasđ-
nud.

Kui rahhus peab toidad
Ja leppid teistega,
Mis furri, heaga wõidad,
Siis Jummal sinnoga.

Ei temma årca wåssi
Köik head sull' taesudes;
Sel rohke on ta fässi,
Kes dige assudes.

fisedek, Salemi funningas, fedda föigeför-
gema Jummal a preestriks nimmetati, ðnuis-
tas Abramit, kui ta föast taggas tulli ja
üles: „Önnistud olgo Abram Jum-
malast, föigeförgemast, taewa ja
ma lojast.“

Abramil ei pudund omma ello-ðnnest muud
ma peal, kui ihho - suggu. Temma naene
Sara olli lapsita, ja jubba ellatand innime-
ne; agga Abram lotis siiski findlaste Jum-
mala töutuse peale, et temma járrelostullija-
test suur rahwas piddi sama, ja et temma
lábbi föik sugguwössad ma peal peawad ðn-
nistud ollema. Temma lotus ei jánuđ tüh-
jaks; Jummal andis temmale nore poia,
fedda Isakiks nimmetasid, ja kes nende mõl-
lemate melest wågga armas ja fallis olli.
Agga kui ta poisikeseks olli sanud, piddi ta
temmast, kui omma ainust meleheast äkkis-
te ilma jáma, fest Abram sai fäsko, omma
poega Jummalale ohverdada. Kes neist,
kes sedda luggewad, issi laste issa ehk em-
ma on, se wõib ennesest mõista, kui suut

8. Abramit findel usse ja flüssatus.

Zehowa olgo so üllem rödm, siis an-
nab ta sulle, mis so südda kutsub.
Wereta Zehowa peale ommad teed
ja loda temma peale; füls ta toime-
tab köik hästi. Paul. 37, 4. 5.

Kanaani-ma rahwas kartsid Abramit, sest
temma ellas nende seas kui wåggem würst,
kel sured farjad ollid, ja auustasid tedda, et
ta waggaste ellas. Köik sealne rahwas ei ol-
nud ommeti ni kanged ebbajummalate teeh-
red, et töe sõnna nelle posleks mõjund. Mel-